

Az önfeláldozó palásti bíró

A török uralom idejéből, a községérti életáldozásnak egy dicső példáját tartotta fen a szóhadgyomány. Palást és Födemes határin egy török megölve találtatott. A nógrádi basa nyomozást rendelt. Egyik falu sem akarta magáénak ismerni a földet, melyen a hulla feküdt. A kadi Palást határabelinek ítélte el, miért a palástiak tartoztak a török törvény szerint a gyilkos kiadásával, vagy a falu megtizedeltetésével. Szűcs István, Palást akkori bírása, a maga falujáról a rettentő ítéletet elfordítandó, önmagát vallotta a gyilkosság elkövetőjének, miért a basa őt karóba húzatni parancsolá. A falu népének derék bírásától, a családnak fejétől, s a rokonok búcsúja keserves vala. Szűcs István a maga népe fennmaradásáért halálnak halálával halt. A falu végén, hol a kivégzés történt, a hálás nép, kiszenvedett bírásának, emlékül keresztet állított. Utóbb a földemesiek, a kiállhatlan török sarczolás miatt, odahagyván falujokat, elszóródtak. A palástiak pedig, ez alatt nemcsak a kadi által nekik ítélt földdarabot, de a helyet is, hol jelenleg a földemesi régi templom romjaiban hever, elfoglalták. Az ismét összeszedkőzött földemesiek a török nyomorgatásának tulajdoníták, hogy előbbi templomukat s falujokat el kelle hagyniok. A palástiak ellenben állíták: igen bizony, az értetek, vétkekekért ártatlanul kiszenvedett Szűcs István szelleme úzótt tova benneteket!